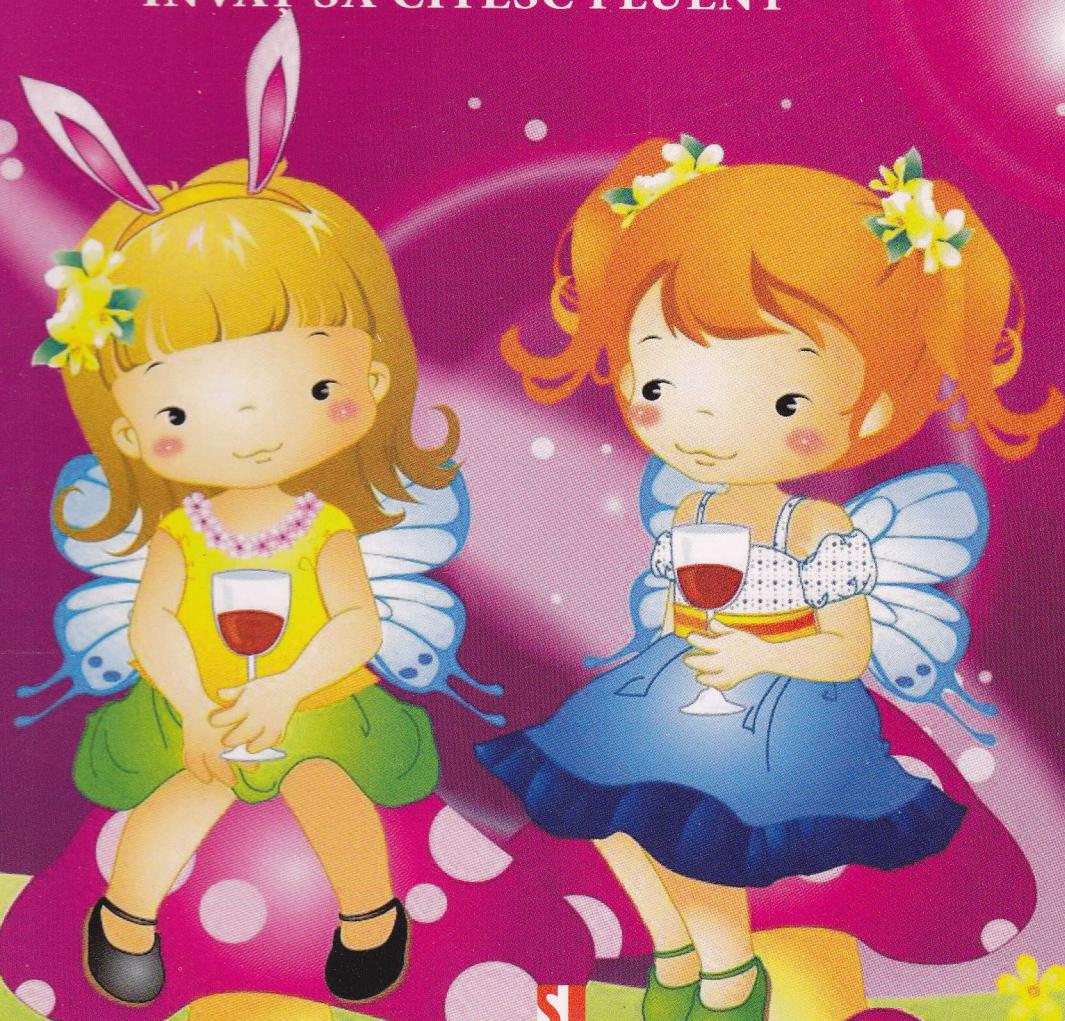


AVENTURILE MICILOR ZÂNE

ÎNVĂȚ SĂ CITESC FLUENT



AVENTURILE MICILOR ZÂNE

ÎNVĂȚ SĂ CITESC FLUENT



APARIȚIA COPILITELOR CIUDATE	2
FOAMEA.....	4
A DOUA ZI DE VIAȚĂ	6
JOCURILE ZGLOBII.....	8
CĂSUȚA MINUNATĂ	10
CEARTA NEAŞTEPTATĂ	12
SINGURĂTATEA	14





APARIȚIA COPILIȚELOR CIUDATE

Într-o dimineată de vară pe o pajiște au crescut niște flori ciudate. Ele aveau forma unor inimioare. Pe cea mai mare dintre flori stăteau cocoțate două fetițe. Una avea păr albastru și purta o rochiță de culoare verde. Cealaltă avea păr gălbui și era îmbrăcată în rochie albă cu buline.

- Salut! Tu cine ești? întrebă fetița cu păr albastru.
- Eu sunt Margareta, răsunse puștoaica în rochie albă.
Dar tu cine ești?
- Mă numesc Albăstrica. Nu știi cum am ajuns aici?

– Habar n-am! Am deschis ochii și te-am văzut pe tine.

În rest nu mai țin minte nimic!

– Nici eu! Hai să fim prietene!

– Nu, mai bine surori! Visez să am o surioară!

– Bine, dragă Albăstrică! De azi înainte vei fi sora mea!

În acea zi fetițele s-au distrat de minune. Au balansat pe pânză de păianjen, s-au dat în scrâncioburi din flori, au cântat și au dansat. Pe la amiază li s-a făcut foame.



- Vreau să mănânc, scânci jalnic Margareta.
- Rabdă puțin, dragă surioară, îndată inventez ceva!

Zicând acestea, Albăstrica și-a îndreptat privirea spre niște flori din preajmă. Nu în zadar se considera sora mai mare. Bâigui niște cuvinte ciudate sub nas și florile s-au prefăcut în acadele de diferite forme și culori.

- Cum ai făcut asta? se minună Margareta.
- Nu știu, aşa mi-a ieșit, zise Albăstrica, mirată și ea.

